

17. април

Свръзката

*И ГОСПОД, Той е, който върви пред теб; Той ще бъде с теб; няма да отстъпи от теб и няма да те остави.
Не се бой и не се страхувай. (Второзаконие 31:8)*

Аз съм бил алпинист и често се е случвало да бъда воден в свръзка от някой приятел. Това значи, че той се катери напред, а аз съм вързан с въже за него и го следвам. При трудни и рисковани ситуации опасността за водещия алпинист е значително по-голяма. Съответно и неговата отговорност е несравнимо по-голяма. При катеренето в свръзка има един фактор, който е от изключително значение за сигурността. Това е доверието между двамата. Има ситуации, в които някой може да се окаже немарлив. Или пък да реши трудността в своя полза, като рискува живота на приятеля си вместо своя.

И така, много важно е двамата в свръзката да са верни. Бог казва горните думи на хора, които Го познават и знаят от опит, че Той е верен. Бог обещава, че ще ни води безопасно и никога няма да ни изостави. Той няма да пусне въжето. Неговата вяроност е сигурна. Но как стоят нещата на другия край на въжето? Колко често викаме за помощ към Бога, когато попаднем в тежка ситуация. Отчаянието, страхът, нуждата ни карат да Го потърсим, и то искрено. Но много хора просто Го забравят, когато опасността отmine и животът си продължи нататък както обикновено. Те пускат въжето и изоставят „свръзката“. Виждал съм как Бог помага на такива хора един, два, три пъти, може би дори и повече. Но ако винаги след това въжето се пуска, рано или късно идва един момент, в който то се оказва изтеглено. Вече не можеш да се хванеш за него.

Чувал съм много хора, повечето шофьори, да казват при тръгване на път, хайде, Бог пред нас и ние след Него. Чудесни думи и дано да не са само думи. Ако Бог участва в твоята свръзка, бъди и ти верен. Никога не се откачай от Неговото въже! Да си сам е опасно за живота.